

- 2) Artykuł 184 i nast. dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie są zobowiązane do stosowania zasady zaokrąglania ustanowionej w art. 175 ust. 1 tej dyrektywy w przypadku korekty odliczeń, jeżeli na podstawie ich przepisów krajowych proporcja podlegająca odliczeniu została obliczona według jednej z metod wskazanych w art. 173 ust. 2 tej dyrektywy lub w art. 17 ust. 5 akapit trzeci szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, tylko w wypadku, gdy zasada ta została zastosowana w celu ustalenia pierwotnej kwoty odliczenia.

(¹) Dz.U. C 254 z 3.8.2015.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 16 czerwca 2016 r. – Komisja Europejska/Republika Portugalska

(Sprawa C-200/15) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 110 TFUE — Podatki wewnętrzne — Dyskryminacja podatkowa — Używane pojazdy samochodowe sprowadzane z innych państw członkowskich — Ustalenie podstawy opodatkowania — Stawka amortyzacji)

(2016/C 305/14)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Wasmeier i P. Guerra e Andrade, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, A. Cunha, A. Brigas Afonso i N. da Silva Vitorino, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Republika Portugalska, stosując do celów ustalania podstawy opodatkowania używanych pojazdów pochodzących z innego państwa członkowskiego, sprowadzonych na terytorium Portugalii, system obliczania amortyzacji pojazdów nieuwzględniający amortyzacji w okresie pierwszego roku ich użytkowania, ani amortyzacji przekraczającej 52 % w przypadku pojazdów mających ponad pięć lat, uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 110 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- 2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 205 z 22.6.2015.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 16 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska) – Minister Finansów/Jan Mateusiak

(Sprawa C-229/15) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 18 lit. c), art. 184 i 187 — Czynności podlegające opodatkowaniu — Zaprzestanie działalności gospodarczej podlegającej opodatkowaniu — Zatrzymanie towarów, w stosunku do których odliczono podatek VAT — Korekta odliczeń — Okres korekty — Opodatkowanie na mocy art. 18 lit. c) dyrektywy 2006/112 po upływie okresu korekty]

(2016/C 305/15)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Minister Finansów

Strona pozwana: Jan Mateusiak

Sentencja

Artykuł 18 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2009/162/UE z dnia 22 grudnia 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że w wypadku zaprzestania podlegającej opodatkowaniu działalności gospodarczej podatnika zatrzymanie towarów przez podatnika, jeżeli podatek od wartości dodanej od owych towarów podlegał odliczeniu w momencie ich nabycia, można uznać za odpłatną dostawę towarów podlegającą opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej, jeżeli upłynął okres korekty przewidziany w art. 187 dyrektywy 2006/112, zmienionej dyrektywą 2009/162.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 7.9.2015.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 16 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Węgry) – EURO 2004. Hungary Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Sprawa C-291/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Unia celna — Wspólna taryfa celna — Wartość celna — Ustalanie wartości celnej — Wartość transakcyjna — Cena faktycznie zapłacona — Wątpliwości co do prawdziwości zadeklarowanej ceny — Cena zadeklarowana niższa od ceny zapłaconej w ramach innych transakcji obejmujących towary podobne)

(2016/C 305/16)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: EURO 2004. Hungary Kft.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Sentencja

Artykuł 181a rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 3254/94 z dnia 19 grudnia 1994 r., należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie stosowaniu przez organy celne praktyki tego rodzaju co stanowiąca metodę wskazaną w art. 30 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 82/97 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 grudnia 1996 r. praktyka rozpatrywana w postępowaniu głównym, polegająca na ustalaniu wartości celnej przywożonych towarów na podstawie wartości transakcyjnej towarów podobnych, jeżeli zadeklarowana wartość transakcyjna została uznana za nienormalnie niską w porównaniu ze średnią statystyczną cen zakupu stosowanych w przywozie towarów podobnych, mimo że organy celne nie podważyły ani nie zakwestionowały w inny sposób autentyczności faktury i świadectwa przelewu bankowego przedłożonych w celu wykazania ceny faktycznie zapłaconej za przywożone towary, przy czym importer nie przedstawił na żądanie organów celnych dodatkowych dowodów lub informacji w celu wykazania prawidłowości zgłoszonej wartości transakcyjnej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 98 z 14.3.2016.